

Скривена историја четрдесетог стиха — број петнаест

Drugo teško — drugi deo

Jeff Pippenger

2026-06-11

Сестра Вајт у више наврата указује да одломак из Исаије који је Исус читао у синагоги у Назарету не само да је најављивао Његово дело, него је и представљао праслику нашег дела. Савршено испуњење тог помазаног дела остварују они који сачињавају заставу сто четрдесет и четири хиљаде.

Дух Господа Бога на мени је; јер ме Господ помаза да јављам добре вести кроткима; посла ме да завијем ране онима који су скрушена срца, да огласим слободу заробљенима и отварање тамнице свезанима; да огласим годину милости Господње и дан освете Бога нашега; да утешим све који тугују; да поставим онима који тугују на Сиону, да им дам украс место пепела, уље радости место туге, хаљину хвале место духа клонулости; да се назову дрвећем правде, насадом Господњим, да се Он прослави. И они ће сазидати древне развалине, подигнуће пређашња опустошења и обновиће пусте градове, пустоши многих нараштаја. И туђинци ће стајати и пасти ваша стада, и синови туђинаца биће ваши орачи и ваши виноградари. А ви ћете се звати свештеницима Господњим; називаће вас служитељима Бога нашега; јешћете богатство незнабожаца и хвалићете се њиховом славом. За срамоту своју примићете двоструко; и место понижења радоваће се уделу своме; зато ће у својој земљи наследити двоструко; вечна радост биће им. Исаија 61:1–7.

У претходном чланку започели смо да утврђујемо „час, месец, дан и годину“ који су сачињавали временско пророштво од три стотине деведесет и једне године и петнаест дана. Времена више нема, стога се четири временска израза морају применити симболички у последњим данима, када се пророчке одлике прве и друге невоље понављају у трећој невољи. „Година“ је „пријатна година Господња“, а она је и „дан освете Бога нашега“.

„Дан“ је „дан невоље“, дан одмазде и освете, како је изложио Мојсије.

Моја је света и плата; нога ће им се поклизнути у своје време; јер је близу дан њихове пропасти, и хитро долази оно што ће их снаћи. Поновљени закони 32:35.

У Исаије то су „пријатна година“ и „дан освете“, а дан освете јесте Мојсијев „дан пропасти“, када Лаодикији нога клизи док прима накнаду и освету. Час великог земљотреса, дан пропасти, пријатна година и први месец сви се подударају са законом о недељи. Реч „месец“ у Јоилу је додата реч, али је та додата реч исправна. Преводиоци су додали реч „месец“ у сагласности са истином да је позни дажд дошао у првом месецу.

Радуйте се, дакле, синови Сиона, и веселите се у Господу Богу своме; јер вам је дао рани дажд умерено, и учиниће да сиђе за вас дажд, рани дажд и позни дажд у први месец.

Јоил 2:23.

Реч „месец“ јесте тумачење, а не део изворног надахнутог текста. Јеврејски једноставно каже да ће кише доћи „у прво време“ или „као у прво време“ — што значи да ће Бог обновити кише у њихово право доба, као у некадашњим временима. Сестра Вајт више пута доводи милеритски покрет од 1840. до 1844. године у везу са Педесетницом како би описала позну кишу у последњим данима. Позна киша долази „као у прво време“, а то је била Педесетница, коју Сестра Вајт више пута доводи у везу са законом о недељи.

„Анђео који се сједињује у објављивању поруке трећег анђела треба да обасја сву земљу својом славом. Овде је проречено дело светских размера и неуобичајене силе. Адвентни покрет од 1840–44. године био је славно испољавање Божје силе; порука првог анђела била је однета до сваке мисионарске станице у свету, а у неким земљама постојало је највеће верско интересовање какво је у иједној земљи виђено још од Реформације шеснаестог века; али све то треба да буде надмашено моћним покретом под последњом опоменом трећег анђела.“

„То дело биће слично ономе на дан Педесетнице. Као што је „рани дажд“ био дат, у изливању Светога Духа на почетку јеванђеља, да учини да драгоцено семе узрасте, тако ће и „позни дажд“ бити дат на његовом завршетку ради сазревања жетве. „Тада ћемо познати, ако наставимо да познајемо Господа: излазак Његов уређен је као зора, и доћи ће нам као дажд, као позни и рани дажд земљи.“ Осија 6:3. „Радујте се, дакле, синови Сионски, и веселите се у Господу Богу своме; јер вам је дао рани дажд умерено, и учиниће да вам сиђе дажд, рани дажд и позни дажд.“ Јоило 2:23. „И биће у последње дане, говори Бог, излићу од Духа Својега на свако тело.“ „И биће: сваки који призове име Господње спашће се.“ Дела 2:17, 21.

„Велико дело јеванђеља не треба да се заврши са мањим испољавањем силе Божје него што је обележило његов почетак. Пророштва која су се испунила у изливању ране кише на почетку јеванђеља, треба поново да се испуне у позној киши на његовом завршетку. Ово су ‘времена освежавања’ у која је апостол Петар гледао унапред када је рекао: ‘Покајте се, дакле, и обратите се, да се очистите од греха својих, да дођу времена освежавања од лица Господњег, и да пошаље унапред одређенога вам Христа Исуса.’ Дела 3:19, 20.” Велика борба, 611.

Педесетница је била „отварање“ или „почетак“ јеванђеоског дела, а позни дажд на „завршетку“ јесте „крај“. Прво представља последње. Први месец поистовећује изливање Светога Духа у време недељног закона.

„Нико од нас никада неће примити Божји печат док на нашем карактеру буде и једна мрља или лага. На нама је да одклонимо недостатке у свом карактеру, да очистимо храм душе од сваке нечистоте. Тада ће позни дажд пасти на нас као што је рани дажд пао на ученике на Дан Педесетнице. ...“

„Шта чините, браћо, у великом делу припреме? Они који се сједињују са светом примају световни калуп и припремају се за жиг звери. Они који немају поверења у себе, који се

понижавају пред Богом и чисте своје душе послушношћу истини — они примају небески калуп и припремају се за Божји печат на својим челима. Када буде изашао декрет и када отисак буде утиснут, њихов карактер ће остати чист и без мане кроз сву вечност.“ Testimonies, volume 5, 214, 216.

Први „месец“ јесте недељни закон, „час“ великог земљотреса јесте недељни закон, „дан“ невоље, одмазде и освете јесте недељни закон, а прихватљива „година“ јесте недељни закон. Сто педесет година пророчанства о првој невољи завршава се код недељног закона, где започиње три стотине деведесет и једна година и петнаест дана.

Говорећи шестоме анђелу који имаше трубу: „Одрешите четири анђела који су свезани на великој реци Еуфрату.“ И бише одрешена четири анђела, који беху приправљени за час, и дан, и месец, и годину, да побију трећи део људи. Откривење 9:14, 15.

„Четири анђела“ која беху „свезана на великој реци Еуфрату“ бивају „одрешена“ у час недељног закона. Они су пророчки „припремљени“ за час, дан, месец и годину другог тешкоћа, да побију трећину људи. Сједињене Државе бивају убијене као шесто царство библијског пророштва при недељном закону, а Сједињене Државе су једна трећина троструког савеза који се успоставља при недељном закону. Друго тешкоће се понавља у трећем тешкоћу, као што се други анђеол понавља у трећем анђелу.

Та четири ветра била су пуштена 11. септембра, означавајући почетак печатења сто четрдесет и четири хиљаде, и одмах потом задржана. Када се утеше они који тугују, представљени у Исаији шездесет и првој, они се теше пуним изливањем Утешитеља у време закона о недељи, што је такође и „час“ великог земљотреса. Они који тугују у години милости, јесу управо исти они који тугују у Језекиљу деветој глави и који примају печат Божји. Исус је отпочео Своју службу наводећи Исаију шездесет и прву, а Сестра Вајт усклађује Његову објаву с нашим делом.

„Христос је објавио своју мисију свету када је, у синагоги у Назарету, читао из пророштва Исаијиног: ‘Дух Господњи је на мени, јер ме је помазао да проповедам јеванђеље сиромашнима; послао ме је да исцељујем скрушене у срцу, да проповедам ослобођење заробљенима, и повраћај вида слепима, да отпустим на слободу потлачене, да проповедам угодну годину Господњу.’ Какав је задатак био пред Њим! — Да проповеда угодну годину Господњу. Ово раздобље обухвата век за веком, простире се од столећа до столећа, докле год траје време милости. Бог чека да чује мољење и куцање; посматра да ли ће се човечанство приближити Њему, који нам једини може помоћи. Он жуди да им опрости грехе, да их прими као своје. Он ће примити сваку скрушену душу која Му дође; јер је ради овога дела Бог помазао Свога јединородног Сина.“

„А зашто Христос није довршио изјаву забележену код Исаије? Зашто је изоставио одредбу: ‘и дан освете Бога нашега’? Потоњи део ове реченице био је исто толико истина као и први део; и Христос својим ћутањем, задржавањем једног дела сопствених речи датих Његовом изабраном пророку, није порекао истину. Али ова последња одредба била је управо она на којој су Његови слушаоци радо пребивали и коју су били

склони да спроводе у дело, изричући суд над свима који нису били њихове вере. Уместо да народу дају речи истине и праведности и опроштења, учили су их да Бог мрзи сав незнабожачки свет. Очински карактер Божји био је погрешно представљен и сахрањен под људским предањима. Signs of the Times, January 14, 1897.“

„Мисија Божјег народа у овом времену изложена је у речима надахнућа које описују дело Месије: ‘Дух Господа Бога на мени је, јер ме Господ помаза да јављам добре вести кроткима; посла ме да исцељујем оне који су скрушена срца, да оглашавам слободу заробљенима, и отварање тамнице свезанима; да огласим годину милости Господње, и дан освете Бога нашега; да утешим све који тугују, да одредим онима који тугују на Сиону, да им дам украс место пепела, уље радости место жалости, одело хвале место духа клонулости; да би се звали дрвета правде, насад Господњи, да се Он прослави.’“

„И сазидаће старе развалине, подићи ће пређашња пустошења и обновиће опустеле градове, пустоши многих нараштаја.“ Lake Union Herald, 11. новембар 1908.

Пре него што кренемо даље у понављање другог тешко у трећем тешко, треба да се подсетимо да се порука мора разумети доводећи „заповест на заповест“. То указује да се сваки „час“, „дан“, „месец“ и „година“ у надахнутој Речи који одговарају контексту закона о недељи такође морају применити и на припрему ислама да удари на закон о недељи.

Као пример: реч „час“ налази се само у једној књизи Старога завета, а та књига је књига пророка Данила. У Данилу се „час“ помиње пет пута.

И ко не падне и не поклони се, тај исти час биће бачен усред пећи ужарене огњем. ... Дакле, ако сте спремни да, у који час чујете глас рога, свирале, гусала, псалтира, гајди и свакојаке музике, паднете и поклоните се лику који начиних — добро; али ако се не поклоните, истога часа бићете бачени усред пећи ужарене огњем; и ко је тај Бог који ће вас избавити из мојих руку? Данило 3:6, 15.

Сестра Вајт више пута примењује трећу главу књиге пророка Данила, и стога „исти час“, на недељни закон. У четвртој глави књиге пророка Данила, Данило је збуњен „за један час“ док настоји да објасни долазећи суд над Навуходоносором.

Тада се Данило, чије име беше Валтасар, запрепасти за један час, и мисли га његове узнемирише. Цар проговори и рече: Валтасаре, нека те сан ни његово тумачење не узнемирава. Валтасар одговори и рече: Господару мој, нека сан буде онима који те мрзе, а тумачење његово непријатељима твојим. Данило 4:19.

Данило је запрепашћен „за један час“ док настоји да разуме како да обавести Навуходоносора о његовој предстојећој осуди. Данило представља весника првог анђела који објављује да је дошао „час“ суда. Његово пророчанство је дато Навуходоносору, а годину дана касније суд над Вавилоном извршава се над Навуходоносором.

Тога часа испуни се то на Навуходоносору: и би прогнан од људи, и јеђаше траву као волови, и тело му се квасило росом небеском, док му коса не нарасте као орлово перје, и нокти као птичје канце. Данило 4:33.

Данило прориче ускоро долазећи закон о недељи, и када он ступи на снагу, то је „час“ суда над Вавилоном. Оба „часа“ означавају закон о недељи, који је час великог земљотреса. Навуходоносор је алфа, а Валтасар омега у повести о Вавилону, и Валтасар бива убијен управо оне ноћи када се рукопис појавио на зиду.

У исти час појавише се прсти човечије руке, и писаху према свећњаку по кречу зида царскога двора; и цар виде део руке која је писала. Данило 5:5.

„Истог часа“ када се писмо појавило на зиду означава тренутак када писани недељни закон разара „зид“ раздвајања цркве и државе у време недељног закона, а тада се Вавилон окончао, као што се окончавају и Сједињене Државе као шесто царство библијског пророштва. Као шесто царство, Сједињене Државе су сила која влада седамдесет симболичких година у Исаији двадесет и трећој, када је тирска блудница заборављена. Царство или цар на које Исаија указује јесу дани од седамдесет година, а царство које је владало седамдесет година у библијском пророштву био је Вавилон. Пад Вавилона Валтазара предображава пад Сједињених Држава, у време недељног закона, где се рукопис на зиду подудара са говорењем као аждаја из Откривења тринаест.

У Осамнаестом поглављу Откривења суд над Вавилоном започиње недељним законом у четвртој стиху, када други глас показује да њен суд долази у један час, а такође и у један дан.

И чух други глас с неба где говори: Изиђите из ње, народе мој, да не будете саучесници у њеним гресима и да не примите од њених зала. Јер су греси њезини дошли до неба, и Бог се сетио њених безакоња. Узвратите јој као што је она вама узвратила, и подајте јој двоструко по делима њеним: у чаши коју је она напунила, напуните јој двоструко. Колико је себе прослављала и у раскоши живела, толико јој дајте муке и жалости; јер у срцу своме говори: Седим као царица, и нисам удовица, и жалости нећу видети. Зато ће у један дан доћи зла њезина: смрт, и туга, и глад; и биће сасвим сажежена огњем; јер је силан Господ Бог који јој суди. И цареви земаљски, који су с њом блуд чинили и у раскоши живели, заплакаће за њом и нарицати над њом, кад виде дим од пожара њезина, Стојећи издалека од страха пред муком њеном, говорећи: Јао, јао, граде велики Вавилоне, граде моћни! јер у један час дође суд твој. Откривење 18:4–10.

Јасно је да поступни суд над Вавилоном почиње у време недељног закона из четвртог стиха, када Бог позива своје друго стадо да изађе из Вавилона. Јован време њеног суда означава и као „дан“ и као „час“, потврђујући да временске симболе треба разумети симболично.

Пасха се имала држати у првом месецу, а Пасха одговара крсту, који заузврат одговара закону о недељи.

И Господ рече Мојсију и Арону у земљи египатској говорећи: Овај месец нека вам буде почетак месеца; нека вам буде први месец у години. Кажите свему збору Израиљеву, говорећи: Десетог дана овога месеца нека узме сваки човек јагње, према дому отаца својих, јагње за дом. А ако је дом премален за јагње, нека га узме он и сусед његов који му је најближи кући, према броју душа; сваки човек према томе колико може појести

нека одреди број за јагње. Јагње ваше нека буде без мане, мушко, од године; узмите га од оваца или од коза. И чувајте га до четрнаестог дана истог месеца; и нека га сав сабор збора Израилева закоље увече. Излазак 12:1–6.

Пасха је била почетак педесетничког раздобља, и стога представља тип Педесетнице, која се, заузврат, поклапа са законом о недељи. Скинија је била подигнута првога дана првога месеца, те тако представља тип подизања победоносне цркве као заставе у време закона о недељи. „Час“, „дан“, „месец“ и „година“ другог тешког суда означавају закон о недељи, и, ред по ред, сваки од тих временских израза поклапа се са законом о недељи када се контекст слаже. У време закона о недељи почиње друго раздобље папског прогона, при чему је прво било 1.260 година које су довеле до тога да мученици тог раздобља вапију Господу у петом печату питањем: „Докле?“, све док папска власт не буде осуђена. У другом папском крвопролићу Исус је обавестио Свој народ да не треба да брине шта ће говорити када буде прогоњен.

А када вас поведу и предаду, не брините се унапред шта ћете говорити, нити смишљајте унапред; него што вам се у онај час да, оно говорите; јер нећете ви говорити, него Дух Свети. Марко 13:11.

У првој невољи, људи су били мучени сто и педесет година. Те године започеле су 27. јула 1299. и завршиле се 27. јула 1449, када су четири анђела пустила четири ветра који беху припремљени за час, дан, месец и годину, да побију трећину људи. Период мучења представља раздобље постављања лика звери у Сједињеним Државама. Тај период јесу петнаест дана представљених у Левитској двадесет трећој, од празника труба до Педесетнице. Период образовања лика звери траје од 11. септембра до недељног закона, али период објављивања поруке поноћног поклича јесте фрактал образовања лика звери од 11. септембра до недељног закона.

Почетак и свршетак запечаћења јесу такође алфа и омега образовања иконе звери. Једна класа обликује карактер за печат Божји; друга обликује икону звери. Тај период у Сједињеним Државама поклапа се са истим периодом у свету који почиње у време недељног закона. „Месец“ је симбол мучења које присиљава на постављање иконе, стога месец у време недељног закона, како је представљен у петнаестом стиху деветог поглавља Откривења, такође представља исламско мучење током постављања иконе звери у свету.

Постоје и друге пророчке примене тога како пророчанство о другом тешкоме јаду, и његов час, дан, месец и година, представљају недељни закон и пуштање ислама да удари на Сједињене Државе, али морамо прећи на друге тачке.

У последње време, отприлике током протеклих шест месеци, наглашавао сам да је ислам трију тешкоћа пророчки повезан са три анђела. Од Јаковљевог предсказања за последње дане, у којем је Јуда „лоза“ привезана за „магарца“, до Христовог одвезивања магарца уочи Свог свечаног уласка, и кроз друге линије, ислам прве и друге тешкоће представља пророчку поруку која је оснажила поруке првог и другог анђела, а ислам треће тешкоће представља пророчку поруку трећег анђела.

Недавно је навођено једно поглавље из књиге коју је написао А. Т. Jones, и оно указује на исту чињеницу, али из другачијег приступа. Jones користи граматику и структуру Откривења да покаже како је немогуће одвојити последње три трубе тешкоћа од порука трију анђела. Он наглашава да се први анђео не може одвојити од другог, и да се трећи не може одвојити од претходна два. Jones-ов нагласак је на три анђела, и док износи свој доказ о нераздвојном односу трију анђела, он истом том логиком доказује да се ни трубе из девете главе Откривења не могу одвојити од трију анђела из четрнаесте главе Откривења. Овај чланак ћемо закључити Jones-овим поглављем.

ПОГЛАВЉЕ XI. ПОРУКА ТРЕЋЕГ АНЂЕЛА

„ОДГОВОР на то важно питање за данас, „Шта ћемо чинити?“, може се с поуздањем дати на основу Седам Труба и положаја великих народа данашњице; јер је одговор дат Речју Божјом управо на тој основи.

„Видели смо да су са последње три од Седам Труба нераздвојиво повезана Три Тешка Јао. Усред самих Седам Труба — по завршетку Четврте Трубе, а пре почетка Пете Трубе — написано је: ‘И видех, и чух једнога анђела где лети посред неба, говорећи јаким гласом: Тешко, тешко, тешко онима који живе на земљи, од осталих гласова трубних тројице анђела који још треба да затрубе.’ Откривење 8:13.“

„Да су Три тешко нераздвојиво повезана са последња три од Седам труба, по једно са сваком, стављено је ван сваке сумње чињеницом да је, када се заврши оглашавање Петог анђела, написано: ‘Прође једно тешко; и гле, долазе још два тешко после овога.’ Откривење 9:12. А када се заврши Шеста труба, написано је: ‘Прође друго тешко; и гле, треће тешко долази брзо. И засвира седми анђео.’ Откривење 11:15.“

„А сада, нераздвојиво повезан са овим анђелом који објављује долазак Три тешка јада, која су нераздвојиво повезана са последње три од Седам труба, јесте ‘Трећи анђео’ из Откривења 14.“

„Да би се и ово могло видети као извесно, ван сваког питања, пођимо од поруке Трећег анђела из Откривења 14 и пратимо уназад њене непосредне везе до њиховог почетка.“

Прве речи у запису у погледу „трећег анђела“ јесу: „И трећи анђео пође за њима.“ Откривење 14:9. То показује да су неки ишли пре тога, за којима је „трећи анђео“ пошао.

„Узмите, дакле, претходни стих: ‘И за њим дође други анђео.’ То показује да је и овоме претходио један анђео, што, будући да овај долази после њега, чини да он буде ‘други’.“

„Вратимо се сада на шести стих: ‘И видех другог анђела.’ И ово такође потврђује да је један анђео већ прошао пре њега, што чини да овај, док лети посред неба, буде ‘други’.“

„Враћајући се уназад даље кроз књигу Откривења, не налазимо ниједног анђела, осим анђела Седме трубе, све док не дођемо до првог стиха десете главе; и тамо читамо: ‘И видех другог силног анђела.’ Овај израз, као и раније, потврђује да пре овога постоји један анђео, те се, када овај иступи, о њему говори као о ‘другом’.“

„Идући још даље уназад, не налазимо анђеле, осим анђела Шесте и Пете Трубе, све док не дођемо до последњег стиха осме главе; и ту долазимо до првобитног, јер читамо: ‘И видех, и чух анђела’ — не ‘другог анђела’, него, првенствено, ‘анђела’.“

„Тако, почевши од Откривења 8:13, постоји непрекидан низ анђела повезаних речју „други“, све до Трећег анђела из Откривења 14, са његовом поруком. Дакле:“

„И видех, и чух једног анђела.“ Откривење 8:13.

„И видех другог силног анђела.“ Откривење 10:1.

„И видех другог анђела.“ Откривење 14:6.

„И за њим пође други анђео.“ Стих 8.

„И за њима пође трећи анђео.“ Стих 9.

„Можда ће следећи једноставан дијаграм помоћи да се јасно покаже веза између анђела који објављује Три тешкоће последње три од Седам труба, и поруке Трећег анђела из Откривења 14:“

„Прва труба“ Откривење 8:7

„Друга труба“ Откривење 8:8

„Трећа труба Откривење 8:10 „И трећи анђео затруби, и паде с неба велика звезда, која гораше као светиљка, и паде на трећину река и на изворе вода.“ Откривење 8:10. Христос је представљен као звезда која је, пала са неба на земљу. Сотона је, међутим, представљен као звезда која је пала са неба (Иса. 14:12), и као звезда са неба, којој је дато да отвори јаму бездана (Откр. 9:1). Звезда треће трубе стога може бити само Сотона. Звезда која „гораше као светиљка“ означава да се он представља као онај који носи светлост, као звезда која је пала с неба у овом времену. Трећина река и извори вода симболи су извора живота. Реки је потребан извор. Извор и река симболи су пророчке и књижевне инспирације. У овом случају, народ који је погођен трећом трубом биће изложен утицају палог бића које ће изопачити све што је Бог наменио за храну Својој Цркви. Следећи стих каже нам какав ће бити исход пада ове звезде. „И име звезди беше Пелин; и трећина вода поста пелин, и многи људи помреше од вода, јер посташе горке.“ Откривење 8:11. Пошто воде представљају живот, а када многи људи умиру због њих, то значи да су људи примили извесне доктрине које су имале смртоносан утицај на њихов хришћански живот. То се не односи на буквалну смрт, него на смрт духовног живота. Као што реке и извори вода означавају пут живота, тако овај стих открива његово изопачење и смртну последицу коју оно има на многе. Пре него што је дат симбол прве трубе, видели смо како су Божје казне задржаване све док народ Божји не буде запечаћен. Пошто се трубе односе на кажњавање злих и заштиту праведних, и пошто су последице треће трубе горке воде за „многе људе“, то несумњиво указује на извесну верску организацију која се уздигла међу хришћанима. Исход те организације био би такав да она многима донесе духовну смрт. Због тога ова звезда, која је пала са неба, и горки водени пут, најпотпуније одговарају успону Мухамеданства. Наравно, Мухамед

није дословно пао с неба. Симбол представља његово лажно полагање права на божанско надахнуће, због чега га Писмо описује као звезду која је пала с неба. Такође је сасвим прикладно рећи да је Мухамеданство отровало извор и реку живота, те да су многи људи помрли; то јест, изгубили вечни живот као последицу тога што су примили тај лажни пророчки систем, објављен Мухамеду у Малој Азији. Тамо је примио своје такозвано надахнуће и тако отворио јаму бездана. Зато Писмо каже да је трећа труба звучала када је пала „велика звезда“. Симболичне карактеристике потпуно одговарају Мухамеду.”

„Четврта труба“ Otkrivenje 8:12. „Jedan anđeo“ — Teško, teško, teško. Otkrivenje 8:13.

„Пета труба Otkrivenje 9:1–11 / Прво тешко“

„Шеста труба Otkrivenje 9:13 до 11:13 Други јад ‘Други силни анђео.’ Otkrivenje 10:1“

„Sedma truba Otkrivenje 11:13–19 Treće teško ‘Drugi anđeo. Otkrivenje 14:6“

„Затим је следио други.“ Otkrivenje 14:6

„И трећи анђео пође за њима.” Otkrivenje 14:9.

„Значење свега овога сада се може потпуније сагледати разматрањем тога шта је уистину сама Порука трећег анђела: На самом лицу израз „трећи анђео“ јасно се односи на трећег у низу од три анђела. Као што је већ назначено, овај низ од три анђела, од којих сваки носи поруку, налази се у четрнаестој глави Otkrivenja, у стиховима 6–12. Поруке ова три анђела стапају се и достижу врхунац у трећој, која не престаје да одзвања све док жетва земље не сазри и не буде припремљена за долазак Господа да је пожње.

„Сама порука Трећег анђела, онако како је објављена речима Трећег анђела, гласи овако: ‘И трећи анђео пође за њима говорећи великим гласом: Ако се ко поклони звери и лику њезину, и прими жиг њезин на чело своје или на руку своју, и он ће пити од вина гнева Божјега, које је непомешано натоварено у чашу гнева његова; и биће мучен огњем и сумпором пред светим анђелима и пред Јагњетом. И дим мучења њихова излазиће у векове векова; и неће имати мира ни дању ни ноћу они који се клањају звери и лику њезину, и ко год прими жиг имена њезина. Овде је трпљење светих; овде су они који држе заповести Божје и веру Исусову.’“

„Ово је вест Трећег анђела онако како стоји, одвојена од оне друге две. Али, у ствари, не може се сматрати одвојеном; нити се може учинити да стоји засебно, као да је сама по себи једна појединачна, одвојена вест свету; јер саме прве речи које се о њој казују гласе: ‘Трећи анђео пође за ЊИМА.’ Тако нас, самим првим речима ове вести, упућује не само на једну, него на две, које су јој претходиле. А грчка реч преведена као ‘пође за’ означава не следовање одвојено, нити само следовање, него ‘следење с,’ као што војници следе свога заповедника, или слуге свога господара; дакле, ‘следити некога у нечему; допустити да се човек да водити.’ Када се говори о стварима, она означава следити као исход; следити ‘као последица нечега што је претходно дошло.’ Према томе, што се тиче личности, Трећи анђео следи заједно с двојицом који су му

претходили; а његова вест, као ствар, следи као исход, или последица, онога што је раније дошло.“

„А и о другом је написано: ‘И други анђео за њим иђаше.’ Као што Трећи анђео следи за Другим, тако и Други анђео следи за Првим. А о Првом је написано: ‘И видех другог анђела где лети,’ итд. Ово је први у овом низу од тројице. За њим долази други; а Трећи анђео долази за њима. Постоји след у поретку њиховог појављивања; али, када су сва тројица редом уморна, онда настављају заједно као једно. Први објављује своју поруку; Други га следи и придружује се Првом; Трећи следи њих и придружује им се; тако да, када су сва тројица сједињена и настављају заједно у својој уједињеној сили, они сачињавају моћну, троструку, громогласну поруку. Сви су потребни да би Порука Трећег анђела била потпуна; и Порука Трећег анђела не може се истински објављивати без објављивања свих.“

„Шта је, дакле, трострука порука у својим појединим деловима? — Ево прве: ‘И видех другог анђела где лети посред неба, имајући вечно јеванђеље да објави онима који живе на земљи, и свакоме народу, и племену, и језику, и пуку, говорећи силним гласом: Бојте се Бога, и подајте Му славу; јер дође час суда Његова; и поклоните се Ономе који је створио небо и земљу, и море и изворе вода.’”

„Ево друге: ‘И за њим дође други анђео, говорећи: Паде, паде Вавилон, град велики, јер вином гнева блуда својега напоји све народе.’“

„А ево и Трећег: ‘И трећи анђео пође за њима, говорећи гласом великим: Ако се ко поклати звери и лику њезину, и прими жиг њезин на чело своје или на руку своју, и он ће пити од вина гнева Божјега, које је непомешано натоварено у чашу јарости Његове; и биће мучен огњем и сумпором пред светим анђелима и пред Јагњетом. И дим мучења њихова узлазиће у векове векова; и неће имати починка ни дану ни ноћу они који се клањају звери и лику њезину, и ко год прими жиг имена њезина. Овде је трпљење светих; овде су они који држе заповести Божје и веру Исусову.’“

„Један поглед на формулацију сваке од ових порука открива мисао садржану у грчкој речи „followed“, која означава „следити као последица“. Први носи вечно јеванђеље, да га проповеда сваком створењу, позивајући све да се боје Бога и да Му одају славу, и да Му се поклоне; јер је дошао час Његовог суда. Одбацивање ове поруке производи такво стање ствари које је, као последица таквог одбацивања, описано у речима Другог анђела, који следи. И због одбацивања Прве поруке, и због последица тог одбацивања, како су објављене у Другој, настаје стање ствари које, као даља последица, захтева да Трећи анђео следи за њима, објављујући силним гласом своје страшно упозорење против ужасних зала која су настала као двострука последица одбацивања Прве поруке.“

„А да се глас и дело Трећег анђела сједињују са гласом и делом Првог, јасно је из његових завршних речи: ‘Овде су они који држе заповести Божје и веру Исусову;’ јер је то свагда циљ проповедања вечног јеванђеља. То је суштина страха Божјег и одавања славе Њему, и клањања ‘Ономе који је створио небо и земљу и море и изворе водене.’ Држање заповести Божјих и вера Исусова једино су што ће оспособити било коју душу

да опстане у часу Његовог суда, за који први анђео објављује да је ‘дошао.’“

„Непосредно након завршних речи Трећег анђела ‘чуо се глас с неба који ми говори: Напиши: Блажени су мртви који одсада умиру у Господу’ — од овога времена па надаље. Откривење 14:13. А непосредно након овога следе речи: ‘И погледах, и гле, облак бео, и на облаку седи неко сличан Сину човечијему, имајући на глави својој златан венац, и у руци својој оштар срп. И други анђео изиђе из храма, вичући силним гласом ономе што седи на облаку: Замахни српом својим и жњи; јер дође време да се жање, јер је жетва земаљска сазрела. И онај што седи на облаку замахну српом својим на земљу; и земља би пожњевена.’ Откривење 14:14–16. А ‘жетва је свршетак света.’ Матеј 13:39.“

„Опет: Трећи анђео нарочито опомиње све људе против обожавања звери и њеног лика, ма шта они били; а из Откривења 19:11–21 сазнајемо да су звер и њен лик ‘живи’ када Господ долази на облацима небеским, и да су ‘обоје’ уништени светлошћу Његовог доласка.

„Ове чињенице показују да је порука трећег анђела моћна, трострука порука силнога гласа, која излази сваком народу и племену и језику и пуку, непосредно пре другог доласка Господњег; и која дозрева жетву земље и припрема народ спреман за Господа, као што је порука Јована Крститеља припремила пут за први долазак Господњи. И тако је то последња, завршна порука Божја свету.

„А сада, пошто смо тако стекли разумевање шта је сама по себи Вест трећег анђела, однос те вести према великим народима данашњице може се боље сагледати разматрањем Времена Вести трећег анђела.“ А. Т. Jones, *The Great Nations of Today*, 114.